

Bruksela, 31 maja 2024 r.
(OR. en)

10622/24

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2024/0134(NLE)

ACP 61
COAFR 212
COLAC 74
COASI 83
RELEX 741

WNIOSEK

Od:	Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)
Data otrzymania:	31 maja 2024 r.
Do:	Thérèse BLANCHET, sekretarz generalna Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2024) 238 final
Dotyczy:	Wniosek - DECYZJA RADY w sprawie stanowiska, które ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej na pierwszych posiedzeniach poszczególnych wspólnych instytucji OACPS–UE w odniesieniu do przyjęcia regulaminów wspólnych instytucji OACPS–UE, a mianowicie Rady Ministrów OACPS–UE, Rady Ministrów Afryka–UE, Rady Ministrów Karaiby–UE, Rady Ministrów Pacyfik–UE, Komitetu na szczecelu Ambasadorów lub Urzędników Wyższego Szczebla OACPS–UE, Wspólnego Komitetu Afryka–UE, Wspólnego Komitetu Karaiby–UE oraz Wspólnego Komitetu Pacyfik–UE

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2024) 238 final.

Załącznik: COM(2024) 238 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 31.5.2024 r.
COM(2024) 238 final

2024/0134 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, które ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej na pierwszych posiedzeniach poszczególnych wspólnych instytucji OACPS–UE w odniesieniu do przyjęcia regulaminów wspólnych instytucji OACPS–UE, a mianowicie Rady Ministrów OACPS–UE, Rady Ministrów Afryka–UE, Rady Ministrów Karaiby–UE, Rady Ministrów Pacyfik–UE, Komitetu na szczeblu Ambasadorów lub Urzędników Wyższego Szczebla OACPS–UE, Wspólnego Komitetu Afryka–UE, Wspólnego Komitetu Karaiby–UE oraz Wspólnego Komitetu Pacyfik–UE

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Niniejszy wniosek dotyczy decyzji ustalającej stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii na pierwszych posiedzeniach wspólnych instytucji ustanowionych na mocy Umowy o partnerstwie między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a członkami Organizacji Państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku, z drugiej strony, podpisanej w Samoa w dniu 15 listopada 2023 r. (zwanej dalej „umową”).

Zgodnie z umową każda wspólna instytucja przyjmuje swój regulamin na swoim pierwszym posiedzeniu, ale nie później niż sześć miesięcy po wejściu w życie umowy.

Niniejszym wnioskiem objęte są następujące wspólne instytucje OACPS–UE: Rada Ministrów OACPS–UE, Rada Ministrów Afryka–UE, Rada Ministrów Karaiby–UE, Rada Ministrów Pacyfik–UE, Komitet na szczęblu Ambasadorów lub Urzędników Wyższego Szczębla OACPS–UE, Wspólny Komitet Afryka–UE, Wspólny Komitet Karaiby–UE oraz Wspólny Komitet Pacyfik–UE.

2. KONTEKST WNIOSKU

2.1. Umowa o partnerstwie między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi a członkami Organizacji Państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku

Celem umowy jest ustanowienie wzmocnionego partnerstwa politycznego między Stronami w celu osiągnięcia wzajemnie korzystnych rezultatów w zakresie wspólnych i powiązanych interesów oraz zgodnie ze wspólnymi wartościami Stron. Zgodnie z art. 98 ust. 4 umowy jest ona tymczasowo stosowana od dnia 1 stycznia 2024 r. Zgodnie z art. 98 ust. 2 umowy jej wejście w życie nastąpi po zakończeniu wewnętrznych procedur poszczególnych Stron.

Unia Europejska i wszystkie jej państwa członkowskie są stronami umowy¹.

Radzie Ministrów OACPS–UE oraz każdej Regionalnej Radzie Ministrów współprzewodniczy, z jednej strony, przewodniczący wyznaczony odpowiednio przez członków OACPS/państwa-Strony z Afryki, regionu Karaibów lub regionu Pacyfiku oraz, z drugiej strony, przewodniczący wyznaczony przez Stronę UE. Ze strony Unii Europejskiej Radzie Ministrów OACPS–UE i każdej Regionalnej Radzie Ministrów powinien przewodniczyć Wysoki Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa jako Wiceprzewodniczący Komisji Europejskiej (zwany dalej „wysokim przedstawicielem/wiceprzewodniczącym”) lub członek Komisji Europejskiej.

2.2. Wspólne instytucje OACPS–UE

Zgodnie z art. 86 ust. 1 umowy wspólne instytucje OACPS–UE na szczęblu członków OACPS i Strony UE obejmują: Radę Ministrów OACPS–UE, Komitet na szczęblu Ambasadorów lub Urzędników Wyższego Szczębla (ALSOC OACPS–UE) oraz Wspólne Zgromadzenie Parlamentarne OACPS–UE. Dla poszczególnych protokołów regionalnych do wspólnych instytucji należą: Rada Ministrów Afryka–UE, Wspólny Komitet Afryka–UE, Zgromadzenie Parlamentarne Afryka–UE, Rada Ministrów Karaiby–UE, Wspólny Komitet Karaiby–UE, Zgromadzenie Parlamentarne Karaiby–UE, Rada Ministrów Pacyfik–UE, Wspólny Komitet Pacyfik–UE oraz Zgromadzenie Parlamentarne Pacyfik–UE.

¹ Decyzja Rady z dnia 20 lipca 2023 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, i tymczasowego stosowania Umowy o partnerstwie między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a członkami Organizacji Państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku, z drugiej strony (Dz.U. L, 2023/2861, 28.12.2023).

Zgodnie z art. 90 ust. 3 umowy regulaminy Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego OACPS–UE, Zgromadzenia Parlamentarnego Afryka–UE, Zgromadzenia Parlamentarnego Karaiby–UE oraz Zgromadzenia Parlamentarnego Pacyfik–UE zostały przyjęte na pierwszych posiedzeniach czterech nowych zgromadzeń parlamentarnych, które odbyły się w dniach 19–21 lutego 2024 r. w Luandzie w Angoli.

2.2.1. Rada Ministrów OACPS–UE

Zgodnie z art. 88 umowy w skład Rady Ministrów OACPS–UE wchodzi z jednej strony przedstawiciele poszczególnych członków OACPS na szczeblu ministerialnym oraz z drugiej strony przedstawiciele Unii Europejskiej i jej państw członkowskich na szczeblu ministerialnym. Radzie Ministrów OACPS–UE współprzewodniczą, z jednej strony, przewodniczący wyznaczony przez członków OACPS oraz, z drugiej strony, przewodniczący wyznaczony przez Stronę UE.

Rada Ministrów OACPS–UE zbiera się co do zasady co trzy lata oraz w każdym przypadku, gdy zostanie to uznane za konieczne z inicjatywy współprzewodniczących, w formie i składzie dostosowanym do kwestii, którymi ma się zająć. W stosownych przypadkach w posiedzeniach mogą uczestniczyć obserwatorzy.

Rada Ministrów OACPS–UE może ustanawiać komisje i grupy robocze, aby skuteczniej i efektywniej zajmować się konkretnymi kwestiami, takimi jak handel i finansowanie rozwoju. Może również przekazać uprawnienia ALSOC OACPS–UE.

Funkcje Rady Ministrów OACPS–UE są następujące:

- a) zapewnienie strategicznego kierownictwa politycznego;
- b) nadzorowanie skutecznego i spójnego wdrożenia umowy;
- c) przyjmowanie wytycznych politycznych i podejmowanie decyzji w celu nadania skuteczności konkretnym aspektom niezbędnym do wdrożenia postanowień umowy; oraz
- d) przyjmowanie wspólnych stanowisk, uzgadnianie wspólnych działań w zakresie współpracy międzynarodowej oraz ułatwianie koordynacji w ramach organizacji i forów międzynarodowych.

Rada Ministrów OACPS–UE przyjmuje decyzje, które są wiążące dla wszystkich Stron, chyba że określono inaczej, lub wydaje zalecenia dotyczące którejkolwiek ze swoich funkcji wymienionych powyżej w drodze porozumienia Stron.

Rada Ministrów OACPS–UE może podejmować decyzje lub wydawać zalecenia w drodze procedury pisemnej. Zastosowanie procedury pisemnej może zaproponować każda ze Stron i może ona zostać wszczęta za zgodą współprzewodniczących. Zasady określone powyżej stosuje się odpowiednio do procedury pisemnej.

2.2.2. Regionalna Rada Ministrów

Zgodnie z art. 92 ust. 1 umowy Strony ustanawiają również Radę Ministrów dla każdego z trzech protokołów regionalnych.

W skład Rady Ministrów Afryka–UE wchodzi z jednej strony przedstawiciele poszczególnych państw-Stron z Afryki na szczeblu ministerialnym oraz z drugiej strony przedstawiciele Unii Europejskiej i jej państw członkowskich na szczeblu ministerialnym; Współprzewodniczą jej, z jednej strony, przewodniczący wyznaczony przez państwa-Strony z Afryki oraz, z drugiej strony, przewodniczący wyznaczony przez Stronę UE, zgodnie z ich własnymi procedurami.

W skład Rady Ministrów Karaiby–UE wchodzi z jednej strony przedstawiciele poszczególnych państw-Stron z regionu Karaibów na szczeblu ministerialnym oraz z drugiej strony przedstawiciele Unii Europejskiej i jej państw członkowskich na szczeblu ministerialnym; Współprzewodniczą jej, z jednej strony, przewodniczący wyznaczony przez państwa-Strony z regionu Karaibów oraz, z drugiej strony, przewodniczący wyznaczony przez Stronę UE, zgodnie z ich własnymi procedurami

W skład Rady Ministrów Pacyfik–UE wchodzi z jednej strony przedstawiciele poszczególnych państw-Stron z regionu Pacyfiku na szczeblu ministerialnym oraz z drugiej strony przedstawiciele Unii Europejskiej i jej państw członkowskich na szczeblu ministerialnym. Współprzewodniczą jej, z jednej strony, przewodniczący wyznaczony przez państwa-Strony z regionu Pacyfiku oraz, z drugiej strony, przewodniczący wyznaczony przez Stronę UE, zgodnie z ich własnymi procedurami

Funkcje każdej Regionalnej Rady Ministrów są następujące:

- a) określanie priorytetów oraz, w stosownych przypadkach, opracowywanie planów działania w odniesieniu do celów ich odpowiedniego protokołu regionalnego;
- b) przyjmowanie decyzji i wydawanie zaleceń w celu wykonania konkretnych aspektów odpowiedniego protokołu regionalnego, w tym decyzji dotyczących jego przeglądu lub zmiany, zgodnie z art. 99 ust. 5; decyzje są wiążące dla wszystkich Stron odpowiedniego protokołu regionalnego, chyba że określono inaczej; oraz
- c) prowadzenie dialogu i wymiana poglądów na temat wszelkich kwestii będących przedmiotem wspólnego zainteresowania.

Każda Regionalna Rada Ministrów przyjmuje decyzje lub wydaje zalecenia w drodze porozumienia.

Każda Regionalna Rada Ministrów:

- a) może przyjmować decyzje lub wydawać zalecenia w drodze procedury pisemnej; zasady określone w ust. 88 stosuje się odpowiednio do procedury pisemnej Regionalnej Rady Ministrów;
- b) może ustanawiać podkomitety i grupy robocze, aby skuteczniej i efektywniej zajmować się konkretnymi kwestiami, a także może przekazywać uprawnienia odpowiedniemu Wspólnemu Komitetowi Regionalnemu;
- c) przedkłada Radzie Ministrów OACPS–UE sprawozdanie z wdrożenia odpowiednich protokołów;

2.2.3. *Komitet na szczeblu Ambasadorów lub Urzędników Wyższego Szczebla (ALSOC OACPS–UE)*

W skład ALSOC OACPS–UE wchodzi z jednej strony przedstawiciele poszczególnych członków OACPS na szczeblu ambasadorów lub urzędników wyższego szczebla i Sekretarz Generalny OACPS z urzędu oraz z drugiej strony przedstawiciele Unii Europejskiej i jej państw członkowskich na szczeblu ambasadorów lub urzędników wyższego szczebla.

ALSOC OACPS–UE spotyka się na corocznych posiedzeniach oraz na sesjach specjalnych na wniosek współprzewodniczących, w szczególności w celu przygotowania sesji Rady Ministrów OACPS–UE. Współprzewodniczą mu te same Strony, które współprzewodniczą Radzie Ministrów OACPS–UE. Podejmuje decyzje i wydaje zalecenia w drodze porozumienia Stron. W stosownych przypadkach w posiedzeniach mogą uczestniczyć obserwatorzy.

Komitet na szczeblu Ambasadorów lub Urzędników Wyższego Szczebla (ALSOC OACPS–UE) przygotowuje sesje Rady Ministrów OACPS–UE oraz wspiera ją w wykonywaniu jej zadań, a także wykonuje wszelkie zadania powierzone mu przez Radę Ministrów OACPS–UE.

2.2.4. Wspólne Komitety Regionalne

W skład Wspólnego Komitetu Afryka–UE wchodzi z jednej strony przedstawiciele poszczególnych członków OACPS z Afryki na szczeblu ambasadorów lub urzędników wyższego szczebla oraz z drugiej strony przedstawiciele Unii Europejskiej i jej państw członkowskich na szczeblu ambasadorów lub urzędników wyższego szczebla. Współprzewodniczą mu te same Strony, które współprzewodniczą Radzie Ministrów Afryka–UE. W stosownych przypadkach może on podjąć decyzję o zaproszeniu obserwatorów na wniosek którejkolwiek ze Stron, za zgodą współprzewodniczących. Przygotowuje on sesje Rady Ministrów Afryka–UE oraz wspiera ją w wykonywaniu jej zadań, a także wykonuje wszelkie zadania powierzone mu przez Radę Ministrów Afryka–UE.

W skład Wspólnego Komitetu Karaiby–UE wchodzi z jednej strony przedstawiciele poszczególnych członków OACPS w regionie Karaibów na szczeblu ambasadorów lub urzędników wyższego szczebla oraz z drugiej strony przedstawiciele Unii Europejskiej i jej państw członkowskich na szczeblu ambasadorów lub urzędników wyższego szczebla. Współprzewodniczą mu te same Strony, które współprzewodniczą Radzie Ministrów Karaiby–UE. W stosownych przypadkach może on podjąć decyzję o zaproszeniu obserwatorów na wniosek którejkolwiek ze Stron, za zgodą współprzewodniczących. Przygotowuje on sesje Rady Ministrów Karaiby–UE oraz wspiera ją w wykonywaniu jej zadań, a także wykonuje wszelkie zadania powierzone mu przez Radę Ministrów Karaiby–UE.

W skład Wspólnego Komitetu Pacyfik–UE wchodzi z jednej strony przedstawiciele poszczególnych członków OACPS w regionie Pacyfiku na szczeblu ambasadorów lub urzędników wyższego szczebla oraz z drugiej strony przedstawiciele Unii Europejskiej i jej państw członkowskich na szczeblu ambasadorów lub urzędników wyższego szczebla. Współprzewodniczą mu te same Strony, które współprzewodniczą Radzie Ministrów Pacyfik–UE. W stosownych przypadkach może on podjąć decyzję o zaproszeniu obserwatorów na wniosek którejkolwiek ze Stron, za zgodą współprzewodniczących. Przygotowuje on sesje Rady Ministrów Pacyfik–UE oraz wspiera ją w wykonywaniu jej zadań, a także wykonuje wszelkie zadania powierzone mu przez Radę Ministrów Pacyfik–UE.

2.3. Planowane akty na pierwszych posiedzeniach wspólnych instytucji OACPS–UE

Na swoich pierwszych posiedzeniach każda wspólna instytucja OACPS–UE, a mianowicie Rada Ministrów OACPS–UE, Rada Ministrów Afryka–UE, Rada Ministrów Karaiby–UE, Rada Ministrów Pacyfik–UE, Komitet na szczeblu Ambasadorów lub Urzędników Wyższego Szczebla OACPS–UE (ALSOC OACPS–UE), Wspólny Komitet Afryka–UE, Wspólny Komitet Karaiby–UE oraz Wspólny Komitet Pacyfik–UE, przyjmuje decyzję dotyczącą przyjęcia swojego regulaminu („planowany akt”).

Celem każdego z planowanych aktów jest ustanowienie regulaminów Rady Ministrów OACPS–UE, Rady Ministrów Afryka–UE, Rady Ministrów Karaiby–UE, Rady Ministrów Pacyfik–UE, Komitetu na szczeblu Ambasadorów lub Urzędników Wyższego Szczebla OACPS–UE (ALSOC OACPS–UE), Wspólnego Komitetu Afryka–UE, Wspólnego Komitetu Karaiby–UE oraz Wspólnego Komitetu Pacyfik–UE.

Planowany akt ustanawiający regulamin Rady Ministrów OACPS–UE będzie wiążący dla Stron zgodnie z art. 88 ust. 5 umowy, który stanowi: „Rada Ministrów OACPS–UE przyjmuje decyzje, które są wiążące dla wszystkich Stron”. Zgodnie z art. 88 ust. 7 Rada Ministrów OACPS–UE przyjmuje swój regulamin na swoim pierwszym posiedzeniu, ale nie później niż 6 miesięcy po wejściu w życie umowy.

Planowany akt ustanawiający regulamin Rady Ministrów Afryka–UE będzie wiążący dla Strony UE i członków OACPS z Afryki zgodnie z art. 92 ust. 2 lit. b) umowy, który stanowi: „decyzje są wiążące dla wszystkich Stron odpowiedniego protokołu regionalnego, chyba że określono inaczej”. Zgodnie z art. 92 ust. 4 lit. d) Rada Ministrów Afryka–UE przyjmuje swój regulamin na swoim pierwszym posiedzeniu, ale nie później niż 6 miesięcy po wejściu w życie umowy.

Planowany akt ustanawiający regulamin Rady Ministrów Karaiby–UE będzie wiążący dla Strony UE i członków OACPS z regionu Karaibów zgodnie z art. 92 ust. 2 lit. b) umowy, który stanowi: „decyzje są wiążące dla wszystkich Stron odpowiedniego protokołu regionalnego, chyba że określono inaczej”. Zgodnie z art. 92 ust. 4 lit. d) Rada Ministrów Karaiby–UE przyjmuje swój regulamin na swoim pierwszym posiedzeniu, ale nie później niż 6 miesięcy po wejściu w życie umowy.

Planowany akt ustanawiający regulamin Rady Ministrów Pacyfik–UE będzie wiążący dla Strony UE i członków OACPS z regionu Pacyfiku zgodnie z art. 92 ust. 2 lit. b) umowy, który stanowi: „decyzje są wiążące dla wszystkich Stron odpowiedniego protokołu regionalnego, chyba że określono inaczej”. Zgodnie z art. 92 ust. 4 lit. d) Rada Ministrów Pacyfik–UE przyjmuje swój regulamin na swoim pierwszym posiedzeniu, ale nie później niż 6 miesięcy po wejściu w życie umowy.

Planowany akt ustanawiający regulamin Komitetu na szczęblu Ambasadorów lub Urzędników Wyższego Szczebla OACPS–UE (ALSOC OACPS–UE) zostanie przyjęty zgodnie z art. 89 ust. 3 umowy, który stanowi: „ALSOC OACPS–UE przyjmuje swój regulamin na swoim pierwszym posiedzeniu, ale nie później niż sześć miesięcy po wejściu w życie niniejszej umowy”.

Planowany akt ustanawiający regulamin Wspólnego Komitetu Afryka–UE zostanie przyjęty zgodnie z art. 93 ust. 4 umowy, który stanowi: „Każdy Wspólny Komitet Regionalny przyjmuje swój regulamin na swoim pierwszym posiedzeniu, ale nie później niż sześć miesięcy po wejściu w życie niniejszej umowy”.

Planowany akt ustanawiający regulamin Wspólnego Komitetu Karaiby–UE zostanie przyjęty zgodnie z art. 93 ust. 4 umowy, który stanowi: „Każdy Wspólny Komitet Regionalny przyjmuje swój regulamin na swoim pierwszym posiedzeniu, ale nie później niż sześć miesięcy po wejściu w życie niniejszej umowy”.

Planowany akt ustanawiający regulamin Wspólnego Komitetu Pacyfik–UE zostanie przyjęty zgodnie z art. 93 ust. 4 umowy, który stanowi: „Każdy Wspólny Komitet Regionalny przyjmuje swój regulamin na swoim pierwszym posiedzeniu, ale nie później niż sześć miesięcy po wejściu w życie niniejszej umowy”.

3. STANOWISKO, JAKIE MA BYĆ ZAJĘTE W IMIENIU UNII

Komisja proponuje, aby Unia zgodziła się na przyjęcie regulaminów wspólnych instytucji OACPS–UE, a mianowicie Rady Ministrów OACPS–UE, Rady Ministrów Afryka–UE, Rady Ministrów Karaiby–UE, Rady Ministrów Pacyfik–UE, Komitetu na szczęblu Ambasadorów lub Urzędników Wyższego Szczebla OACPS–UE, Wspólnego Komitetu Afryka–UE, Wspólnego Komitetu Karaiby–UE oraz Wspólnego Komitetu Pacyfik–UE. Projekty aktów

wspólnych instytucji OACPS–UE, tj. projekty regulaminów, znajdują się w załączniku do niniejszego wniosku.

4. PODSTAWA PRAWNA

4.1. Proceduralna podstawa prawna

4.1.1. Zasady

Art. 218 ust. 9 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) określa tryb przyjmowania decyzji ustalających „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy”.

Pojęcie „akty mające skutki prawne” obejmuje akty, które mają skutki prawne na mocy przepisów prawa międzynarodowego dotyczących danego organu. Obejmuje ono ponadto instrumenty, które nie są wiążące na mocy prawa międzynarodowego, ale mogą „w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów przyjętych przez prawodawcę Unii”².

4.1.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Instytucje wspólne OACPS –UE to organy utworzone na podstawie umowy, a mianowicie Umowy o partnerstwie między członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku z jednej strony a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z drugiej strony.

Akt, który ma zostać przyjęty przez Radę Ministrów OACPS–UE, stanowi akt mający skutki prawne. Planowany akt będzie wiążący na mocy prawa międzynarodowego zgodnie z art. 88 ust. 5 umowy.

Akty, które mają zostać przyjęte przez Radę Ministrów Afryka–UE, Radę Ministrów Karaiby–UE i Radę Ministrów Pacyfik–UE, stanowią akty mające skutki prawne. Zgodnie z art. 92 ust. 2 lit. b) umowy planowane akty będą wiążące na mocy prawa międzynarodowego.

Akt, który ma zostać przyjęty przez ALSOC OACPS–UE, stanowi akt mający skutki prawne. Planowany akt ma skutki prawne, ponieważ decyzja zostanie podjęta w drodze porozumienia ALSOC OACPS–UE i umożliwi realizację jego zadań oraz wszelkich zadań powierzonych mu przez Radę Ministrów OACPS–UE w ramach przekazania uprawnień na podstawie art. 88 ust. 3 i art. 89 ust. 2 umowy.

Akty, które mają przyjąć Wspólny Komitet Afryka–UE, Wspólny Komitet Karaiby–UE oraz Wspólny Komitet Pacyfik–UE, stanowią akty mające skutki prawne, ponieważ umożliwiają wykonywanie zadań poszczególnych Komitetów i wykonywanie wszelkich zadań powierzonych im przez odpowiednią Regionalną Radę Ministrów.

Planowany akt nie uzupełnia ani nie zmienia ram instytucjonalnych umowy.

W związku z tym proceduralną podstawą prawną proponowanej decyzji jest art. 218 ust. 9 TFUE.

² Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7 października 2014 r., Niemcy przeciwko Radzie, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, pkt 61–64.

4.2. Materialna podstawa prawna

4.2.1. Zasady

Materialna podstawa prawna decyzji przyjętej w trybie art. 218 ust. 9 TFUE jest uzależniona głównie od celu i treści planowanego aktu, którego dotyczy stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii. Jeżeli planowany akt ma dwojaki cel lub dwa elementy składowe, a jeden z tych celów lub elementów da się określić jako główny, zaś drugi ma jedynie poboczny charakter, decyzja przyjęta w trybie art. 218 ust. 9 TFUE musi mieć jedną materialną podstawę prawną, a mianowicie podstawę, której wymaga główny lub dominujący cel lub element składowy.

4.2.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Główny cel i treść planowanego aktu dotyczą funkcjonowania organów utworzonych na podstawie umowy. W przypadku decyzji zatwierdzających regulaminy organów, które mają nadzorować wdrażanie umowy jako całości, materialna podstawa prawna jest zgodna z główną podstawą prawną, tj. podstawą prawną mającą zastosowanie do umowy jako całości³. W tym kontekście materialną podstawę prawną decyzji Rady 2023/2861 z dnia 20 lipca 2023 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, i tymczasowego stosowania umowy⁴ stanowi art. 217 TFUE. Materialną podstawą prawną proponowanej decyzji jest w związku z tym art. 217 TFUE.

4.3. Podsumowanie

Podstawą prawną proponowanej decyzji powinien być art. 217 TFUE w związku z art. 218 ust. 9 TFUE.

³ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 4 września 2018 r., Komisja Europejska przeciwko Radzie Unii Europejskiej, C-244/17; ECLI:EU:C:2018:662, pkt 39–40.

⁴ Decyzja Rady z dnia 20 lipca 2023 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, i tymczasowego stosowania Umowy o partnerstwie między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a członkami Organizacji Państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku, z drugiej strony (Dz.U. L 2023/2861 z 28.12.2023).

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, które ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej na pierwszych posiedzeniach poszczególnych wspólnych instytucji OACPS–UE w odniesieniu do przyjęcia regulaminów wspólnych instytucji OACPS–UE, a mianowicie Rady Ministrów OACPS–UE, Rady Ministrów Afryka–UE, Rady Ministrów Karaiby–UE, Rady Ministrów Pacyfik–UE, Komitetu na szczeblu Ambasadorów lub Urzędników Wyższego Szczebla OACPS–UE, Wspólnego Komitetu Afryka–UE, Wspólnego Komitetu Karaiby–UE oraz Wspólnego Komitetu Pacyfik–UE

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 217 w związku z jego art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Umowa o partnerstwie między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a członkami Organizacji Państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku, z drugiej strony (zwana dalej „umową”), została podpisana w dniu 15 listopada 2023 r. przez Unię Europejską, jej państwa członkowskie oraz członków Organizacji Państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku („członkowie OACPS”) i weszła w życie tymczasowo w dniu 1 stycznia 2024 r.⁵
- (2) Umowa wejdzie w życie pierwszego dnia drugiego miesiąca następującego po dniu, w którym Unia Europejska i jej państwa członkowskie oraz co najmniej dwie trzecie członków OACPS zakończyły swoje odpowiednie procedury wewnętrzne w tym celu i złożyły dokumenty, w których wyraziły zgodę na związanie się postanowieniami umowy Sekretariatowi Generalnemu Rady Unii Europejskiej (zwanemu dalej „depozytariuszem”), który przesyła uwierzytelniony odpis dokumentów do Sekretariatu OACPS.
- (3) Funkcje Rady Ministrów OACPS–UE określono w art. 88 ust. 4 umowy. Funkcje poszczególnych Rad Ministrów OACPS–UE określono w art. 92 ust. 2 umowy. Funkcje ALSOC OACPS–UE określono w art. 89 ust. 2 umowy. Funkcje poszczególnych Wspólnych Komitetów Regionalnych określono w art. 93 ust. 3 umowy.
- (4) Ze strony Unii Europejskiej Radzie Ministrów OACPS–UE i każdej Regionalnej Radzie Ministrów powinien przewodniczyć Wysoki Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa jako Wiceprzewodniczący Komisji

⁵ Decyzja Rady z dnia 20 lipca 2023 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, i tymczasowego stosowania Umowy o partnerstwie między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a członkami Organizacji Państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku, z drugiej strony (Dz.U. L 2023/2861 z 28.12.2023).

Europejskiej (zwany dalej „wysokim przedstawicielem/wiceprzewodniczącym”) lub członek Komisji Europejskiej.

- (5) Każda ze wspólnych instytucji OACPS–UE powinna na swoim pierwszym posiedzeniu przyjąć decyzję dotyczącą swojego regulaminu.
- (6) Stanowisko, które ma zostać zajęte w imieniu Unii w sprawie regulaminów każdej ze wspólnych instytucji OACPS–UE, należy przyjąć w ramach Rady, gdyż decyzja ta będzie wiążąca dla Unii,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

- 1) Stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii na pierwszym posiedzeniu poszczególnych wspólnych instytucji OACPS–UE, a mianowicie Rady Ministrów OACPS–UE, Rady Ministrów Afryka–UE, Rady Ministrów Karaiby–UE, Rady Ministrów Pacyfik–UE, Komitetu na szczeblu Ambasadorów lub Urzędników Wyższego Szczebla OACPS–UE, Wspólnego Komitetu Afryka–UE, Wspólnego Komitetu Karaiby–UE oraz Wspólnego Komitetu Pacyfik–UE, opiera się na załączonych do niniejszej decyzji projektach regulaminów poszczególnych wspólnych instytucji OACPS–UE.
- 2) Przedstawiciele Unii Europejskiej we wspólnych instytucjach OACPS–UE mogą wyrazić zgodę na nieznaczne poprawki techniczne do załączonych projektów regulaminów poszczególnych wspólnych instytucji OACPS–UE bez konieczności wydania kolejnej decyzji Rady.

Artykuł 2

Ze strony Unii Europejskiej Radzie Ministrów OACPS–UE i każdej Regionalnej Radzie Ministrów przewodniczy Wysoki Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa jako Wiceprzewodniczący Komisji Europejskiej (zwany dalej „wysokim przedstawicielem/wiceprzewodniczącym”) lub członek Komisji Europejskiej.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Komisji.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*